

žena s Egyptojskeje a k předpokasni na to sarěsane tego jagnešča Božego na tšchizy (1. Cor. 5, 7). Tym swět-
 lam groňachu tež te swěžeńe tych přednych žňow. Na
 swětki dejachu woni Bogu ja te žni a ja tu swětu kašń, kotaruž Bog jim pěsch zašet dňow po jich wenhyschu s Egyp-
 tojskeje dal běšcho, se žekowasch. Tich tšcheschi nejwošebnej-
 schy swěžeń běšcho te swěžeń tych selenych budkow, na ko-
 taremž Israel šedym dňow we selenych budkach bydlisch
 dejascho. Tim groňachu tež te swěžeńe tego dosgromazeńa,
 dokulaž něto šche plody sgromazone běchu. Wot tych ša-
 mych běšcho Bog k nim gronił: „Šedym dňow dejscho wy
 we selenych budkach bydlisch, aby te ja wami pschiduze wěželi,
 kaš ja tym žišom Israel šom dal we budkach bydlisch,
 ako ja je s Egyptojskeje huwežech.“ Kuždy wot tych šamych
 swěžeńow bu šedym dňow šwěschony.

We nowem testameńšche

jo ta nejela, ako ten předny žen kuždego tžžeńa, ten swěty
 žen, kotaryž juž wot Jesušowych poskow jo šwěschony
 hordował. Šan groni jomu (Šjam. 1, 10) „ten Kněšow
 žen,“ a š. Pawoł jo na tom šamem dňu přatlował a to
 Bože blido žaržał (Pos. 20, 6. 7). Te š. pošly šu nejelu
 šwěschili, dokulaž woni tu wolu šwojogo Kněša wěžechu,
 a k tomu wot tego swětego Ducha gońone buch. Na
 nejelu jo Kristus wot humarłych gorějstanuł, na nejelu jo
 ten swěty Duch na nich hulaty hordował, a togodla běšcho
 jim ta nejela jaden weliki a swěty žen. To šu tež te
 předne tšchesčijany husnali, a togodla tu nejelu šwěschili.
 Sustinus, ten martrowany, žejo: „na nejelu pschizomy
 šchylne gromadu, dokulaž to ten předny žen jo, na kota-